

містять ключові концептуальні положення, рекомендації змісту, форм та рівнів їх виконання, оцінювання їх професійної компетентності. Зокрема, Закони України «Про освіту» (2019р), «Про вищу освіту» (2014р), Державна національна програма «Освіта» («Україна XXI століття») (1994р), Національна доктрина розвитку освіти (2002р), Національна стратегія розвитку освіти в Україні на 2012–2021 роки (2013р), Концепція реалізації державної політики у сфері реформування загальної середньої освіти «Нова українська школа» на період до 2029 року (2016 р), «Проект Стратегії сталого розвитку України до 2030» (2017 р), «Сучасна професійна (професійно-технічна) освіта» на період до 2027 року (2019р) пропагують особистісний розвиток учителя як найвищу цінність суспільства, що вимагає вдосконалення системи педагогічної освіти шляхом підготовки конкурентоспроможного людського капіталу та створення умов для освіти протягом життя відповідно до ідей інтеграції України в європейське і світове освітнє товариство.

Отже враховуючи низку чинників, які впливають на спосіб життя та здобуття освіти сьогодення (реформа освіти НУШ; пандемія Covid-19; війна та інше), а саме: створюють умови до підвищення професійного статусу педагога; мотивують до самоосвіти та підвищення фахових компетентностей та слідуванням за новітніми комп'ютерно-інформаційними новинками; дають поштовх для росту і розвитку інтелектуальних та творчих здібностей. На основі цього заклади підготовки фахівців повинні створювати якісні та актуальні умови здобуття знань, для майстерного втілення їх безпосередньо у педагогічній діяльності.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Закон України про освіту ([№ 2153-IX від 24.03.2022](https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19#Text)). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19#Text>
2. Концепції розвитку педагогічної освіти в Україні URL: <https://www.kmu.gov.ua/storage/app/media/reforms/ukrainska-shkola-compressed.pdf>
3. Національної стратегії розвитку освіти URL: http://oneu.edu.ua/wp-content/uploads/2017/11/nsro_1221.pdf

(НЕ)МІГРАЦІЙНІ НАСТРОЇ СТУДЕНТІВ-ПЕРШОКУРСНИКІВ БІОЛОГІЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ КЛАСИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Гасинець Ярослава Степанівна

кандидат біологічних наук, декан біологічного факультету, доцент ДВНЗ «Ужгородський національний університет»

yaroslava.hasynets@uzhnu.edu.ua

Староста Володимир Іванович

доктор педагогічних наук, професор кафедри загальної педагогіки та педагогіки вищої школи, професор, ДВНЗ «Ужгородський національний університет»

volodymyr.starosta@uzhnu.edu.ua

Входження України в європейський освітній простір супроводжується суттєвим оновленням системи національної освіти. Серед яскравих ознак такого процесу є широка практика міжнародної академічної мобільності. Згідно «Положення про порядок реалізації права на академічну мобільність» [1], – це право, яке реалізується вітчизняними учасниками освітнього процесу у закладах вищої освіти (наукових установах) – партнерах поза межами України, а також іноземними учасниками освітнього процесу у вітчизняних закладах вищої освіти (наукових установах).

Ознайомлення із європейським освітнім досвідом, міжнародна академічна мобільність та інші чинники можуть сприяти освітній міграції за кордон українських студентів, науковців, викладачів. Аналіз стану та причин освітньої міграції у європейському освітньому просторі активно проводить громадська організація «Центр дослідження суспільства/CEDOS» cedos.org.ua (О. Слободян, Є. Стадний та інші). В [2] на основі аналізу поглядів дослідників та статистичних відомостей виокремлено позитивні та негативні наслідки освітньої міграції в Україні, а також узагальнено причини освітньої міграції українських студентів за кордон, серед яких: пониження рівня життя та війна в Україні; возз'єднання з сім'єю, яка проживає за кордоном; посилення недовіри до українських закладів вищої освіти; прагнення отримати якісну освіту та диплом світового рівня; фінансова доступність закордонної освіти; можливість працевлаштування по всьому світу тощо. Освітню міграцію студентів можна розглядати як реакцію-відповідь молодих людей на існуючі умови життєдіяльності в країні і як засіб самореалізації особистості. Встановлено, що кількість студентів-першокурсників бакалаврату Державного вищого навчального закладу «Ужгородський національний університет» (далі УжНУ), які планують працювати за кордоном після завершення навчання: у 2016 р. – 26,0 %, у 2018 р. – 29,1 %; відповідно в Україні: у 2016 р. – 29,5 %, у 2018 р. – 25,5 %.

Дане повідомлення спрямоване на продовження згаданого дослідження [2] у контексті виявлення (не)міграційних поглядів студентів-першокурсників бакалаврату біологічного факультету УжНУ щодо країни майбутнього працевлаштування.

Обсяг долучених респондентів до анонімного онлайн опитування з використанням Google Forms (відповідно біологічний факультет/УжНУ за роками опитування): 57/200 (2016); 61/750 (2018), 29/788 (2019), 54/250 (2020); 45/117 (2021). Математичне опрацювання отриманих результатів проводили за допомогою комп'ютерної програми IBM SPSS Statistics 23. Отримані результати наведено на рис. 1, де і надалі в тексті використано такі позначення:

- респонденти: 1Вс/Віо – студенти першого курсу бакалаврату біологічного факультету; 1Вс/УжНУ студенти першого курсу бакалаврату УжНУ разом;
- рік: 2016-2021 – роки проведення опитування.

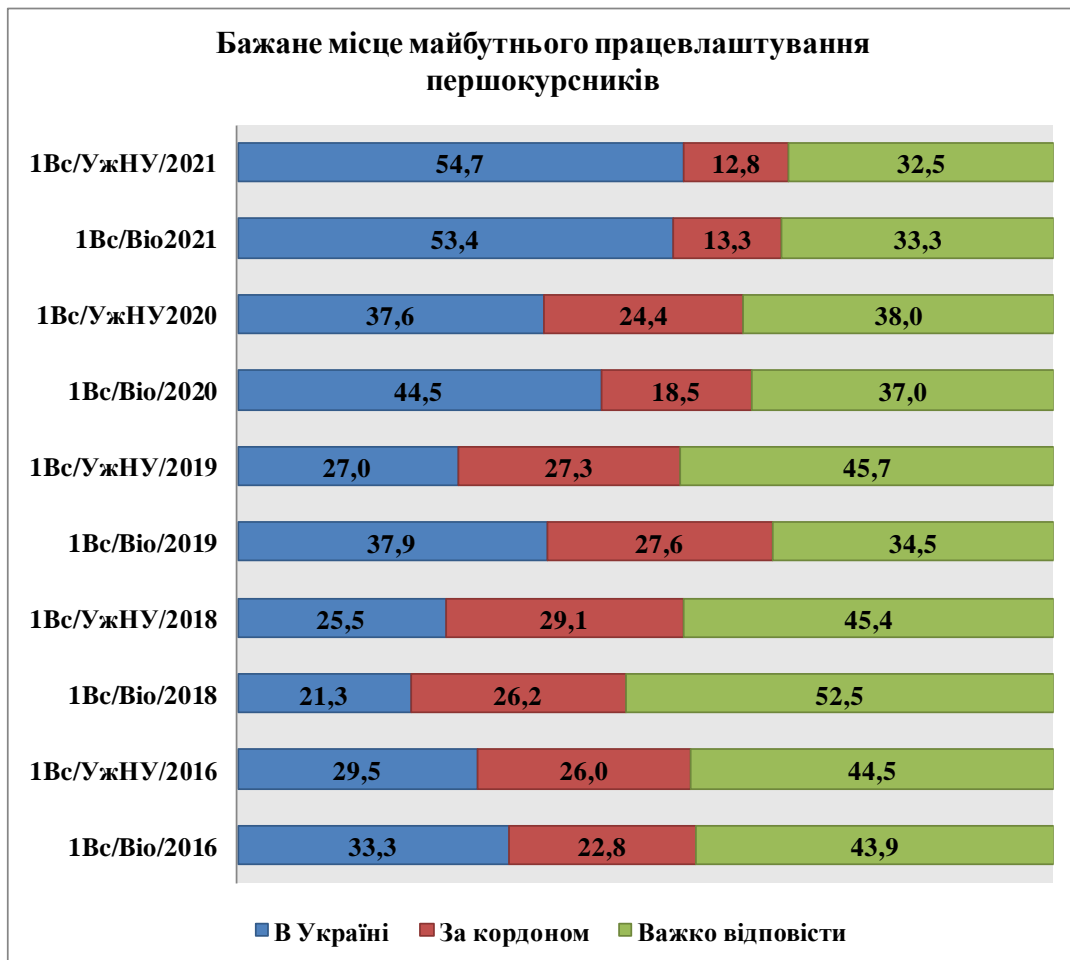

Рис. 1. Відповіді студентів (у %) на питання: «Де Ви плануєте працювати після завершення навчання в УжНУ?». Варіанти відповіді: 1) В Україні; 2) За кордоном; 3) Важко відповісти. (Ресурс: власне дослідження)

Виявлено (рис. 1), що не(міграційні) настрої студентів досить різняться за роками навчання, але можемо виявити певні тенденції, які характерні для студентів біологічного факультету та УжНУ в цілому. У 2018 р. спостерігаємо мінімальну частку респондентів, які бажали мати працевлаштування в Україні, у наступні роки (2019-2021), як правило, має місце зростання відповідних відсотків. За останні роки зменшується частка студентів-першокурсників, яким важко зробити такий вибір, а також частка студентів, які прагнуть працювати за кордоном. З нашого погляду, виявлені тенденції в межах проведеного терміну дослідження можуть бути зумовлені такими чинниками: комфортними умовами навчання та здобуття якісної освіти як на біологічному факультеті, так і, в цілому, в УжНУ; покращенням можливостей належного працевлаштування в Україні тощо.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Положення про порядок реалізації права на академічну мобільність: Постанова Кабінету Міністрів України від 12 серпня 2015 р. № 579. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/579-2015-%D0%BF#n8>.
2. Староста Володимир. Деякі аспекти освітньої міграції в Україні. Науковий вісник Миколаївського національного університету імені В.О. Сухомлинського. Педагогічні науки. 2018. 63(4). С. 157-165.

ВИКОРИСТАННЯ ТЕСТОВИХ ЗАВДАНЬ ДЛЯ ОПЕРАТИВНОЇ ОЦІНКИ ЗНАНЬ

Грод Інна Миколаївна

кандидат фізико-математичних наук, доцент кафедри інформатики та методики її навчання, Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка
grodin@fizmat.tnpu.edu.ua

Панько Віра Олександрівна

магістрантка спеціальності Середня освіта (Інформатика)
Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка
pankovira82y@gmail.com

Використання тестів у навчальному процесі надійно увійшло у світову педагогічну практику. В Україні цей спосіб оцінювання став актуальним завдяки його широким можливостям: здатності охоплювати значний обсяг навчального матеріалу, об'єктивності процедури оцінювання, врахуванні індивідуальних особливостей учнів, уведенню в школи незалежного тестування як форми підсумкового контролю якості підготовки випускників. З огляду на це, створення інструментарію для виявлення знань і вмінь учнів шляхом тестування є актуальним.

Педагогічний досвід показує, що в поєднанні з іншими видами перевірки, використання тестових завдань є досить ефективним інструментом, що стимулює підготовку учнів і підвищує мотивацію до предмету.

Зазначимо, що програма тестування повинна мати свій (активний) каталог, у якому мають міститися: тести, критерії оцінювання та каталог, у який мають записуватися результати кожного тестування [1].

Успішне і ефективно застосування методів тестування повністю залежить від двох основних факторів: по-перше – це відсутність доступу сторонніх осіб до даних, що містять інформацію про правильні відповіді; по-друге – це якість самих тестових завдань.

Аналізуючи історичний розвиток тестування і досвід передових педагогів у створенні тестових завдань для оперативної оцінки знань було створено ряд рекомендацій, які можуть служити методикою для створення питань і відповідей. Суть цих рекомендацій в наступному: всі відповіді до даного питання повинні бути правдоподібними, заставляючи особу аналізувати кожний варіант відповіді і виявляти в ньому неточність або помилку; правильна відповідь не